



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 3051/2021**  
**10.09.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Вићентијевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9830/2018 од 06.11.2019. године, на седници одржаној 10.09.2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9830/2018 од 06.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9830/2018 од 06.11.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9272/2018 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 920.000,00 динара са каматом. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 46.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9830/2018 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе исплати износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења 19.10.2018. године до исплате, а преко тога до траженог износа од 920.000,00 динара, односно за износ од још 830.000,00 динара, са каматом, тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 26.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, а побијаном одлуком је преиначена првостепена пресуда којом је тужбени захтев одбијен у целости, тако што је тужбени захтев делимично усвојен, а делимично одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, односно не указује на постојање другачијих одлука, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана одлука о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу наведеног члана је да је извршено преиначење на штету ревидента односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У овом случају одлука је преиначена у корист ревидетна – тужиоца, те му право није ни ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија тужиоца на основу члана 403. ства 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.02.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 830.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни

касациони суд нашао да је ревизија недозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**